

Relacja cz. 2 – z ludźmi

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Relacja cz. 2 – z ludźmi.

a) Mat 22; 36 - 40 – (36) Nauczycielu, które przykazanie jest największe? (37) A On mu powiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. (38) To jest największe i pierwsze przykazanie. (39) A drugie podobne temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. (40) Na tych dwóch przykazaniach opiera się cały zakon i prorocy ”.

- Co jest podstawową motywacją budowania relacji z innymi ludźmi – wierzącymi i niewierzącymi?
  - Miłość do Boga i miłość do ludzi. To jest absolutnie zasadniczy fundament. Z miłości do Boga będzie wynikała miłość do ludzi. Nie wszystkie relacje są takie same, ale wyjście od motywacji miłości do Boga i ludzi daje szansę na jakość tych relacji i błogosławieństwo dla obu stron.
  - Każdy inny fundament może prowadzić do wypaczeń z Bożego punktu widzenia. Są też relacje tzw. toksyczne, uzależnianie od kogoś lub od siebie, wykorzystywanie ludzi, manipulowanie.

b) Jakie postawy budują właściwe relacje z wierzącymi?

- Flp 2; 6-8 – „(6) On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, (7) lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, (8) uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej”.

→ Postawa sługi— postawa Jezusa jest bardzo ważnym dla nas przykładem.

- Flp 2; 2-4 – „(2) dopełnijcie mojej radości będąc jednego zdania, mając tę samą miłość, jedną duszę, jedno myślarstwo, (3) nie o tym, jak się wybić lub jak zaspokoić próżną chwałę, lecz w pokorze uważając jedni drugich za wyższych od siebie, (4) każdy dbając nie tylko o to, co jego, lecz i o to, co cudze”.

→ Postawa pokory – szacunek do innych, patrzenie nie „z góry”, ale jako na „wyższych” od siebie, nieszukanie swojej chwały.

- Kol 3; 12-14 – „(12) Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, (13) znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy. (14) A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości”.

→ Postawa współczucia, przebaczenie, łagodność, cierpliwość, a przede wszystkim, z tym związana miłość, pozwalają na budowanie dobrych relacji z wierzącymi.

- Inne?

c) Jakie postawy budują właściwe relacje z niewierzącymi?

- Rzym 12; 18 – „Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie”.

→ Bycie świadectwem dla ludzi niewierzących. Nasza postawa może przybliżyć do Jezusa albo oddalić.

- Kol 1; 21-23 – „(21) I was, niegdyś obcych i wrogich w myśleniu skupionym na złych czynach, (22) teraz całkowicie pojednał w Jego ziemskim ciele przez śmierć, aby was przed sobą postawić jako świętych, nieskazitelnych i nienagannych, (23) jeśli tylko nieprzerwanie trwać będziecie w wierze, ugruntowani, stali i nieporuszeni dzięki nadziei płynącej z ewangelii, którą

usłyszeliście zwiastowaną każdemu stworzeniu pod niebem i której ja, Paweł, zostałem sługą”.

→ Bycie sługą Ewangelii. Gdy mamy nastawienie na pomoc niewierzącym (w pracy, szkole, wśród znajomych) w odkryciu prawdy Ewangelii, to jest to właściwy kierunek budowania relacji. Nie chodzi o to, żeby tylko o Bogu rozmawiać, ale o nasze nastawienie.

- Inne?

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Jak radzisz sobie z relacjami z innymi wierzącymi? Z niewierzącymi? Co sprawia Ci trudność, a co przychodzi łatwo?

- Jest to okazja, żeby porozmawiać o ewentualnych trudnościach w relacjach. A jeżeli relacje przychodzą i przebiegają łatwo, to też warto o tym rozmawiać, także pod kątem uczenia innych tych umiejętności. W tym i prowadzący może się czegoś nauczyć.

b) Jak zamierzasz zastosować dzisiejszy temat w nadchodzącym tygodniu?

c) Wybór celów przez prowadzącego z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.

d) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

Mat 22; 37 - 40 – „...Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. (38) To jest największe i pierwsze przykazanie. (39) A drugie podobne temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. (40) Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe prawo i prorocy”.

e) Fragmenty do samodzielnego rozważania na kolejne dni (czytanie, rozważanie, notowanie w duchowym dzienniku tego, co Bóg Ci pokazał przez te wersety): 1 Tym 3; 7, 1 Kor 13; 1-7, Mat 18; 21, 2 Kor 5; 20-21, Jak 5; 9.

f) Modlitwa na zakończenie.